

F. t. l. vedr. tilskud til elproduktion m.v.

Til nr. 5

Efter bestemmelsen i § 4 a kan de statslige told- og skattemyndigheder til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse få adgang hos en af loven omfattet elproducent eller netvirksomhed med henblik på kontrol af tilskudsoplysninger, som disse er pligtige til at afgive efter loven eller regler udstedt i henhold til loven. Formålet med bestemmelsen er at give de statslige told- og skattemyndigheder hjemmel til at foretage rutinemæssige kontrolbesøg hos enten elproducenten, der modtager elproduktionstilskud eller netvirksomheden, der udbetaler tilskuddet. Kontrolbesøgene foretages normalt efter aftale med virksomhederne. Det er nødvendigt at foretage disse besøg for at kunne kontrollere, at netvirksomheden har afgivet korrekte oplysninger om modregning af tilskud i afgiftstilsvaret hos de statslige told- og myndighederne, og at elproducenten har modtaget korrekt tilskud.

De statslige told- og skattemyndigheder har i særlige tilfælde, hvor en netvirksomhed eller en elproducent måtte afvise at give de statslige told- og skattemyndigheder adgang til kontrol af regnskabsoplysninger, behov for at kunne udøve sin kontrol uden retskendelse. Denne mulighed vil kun blive anvendt, hvis det findes nødvendigt for udøvelse af kontrollen og det ikke kan opnås på en mindre indgribende måde.

I henhold til stk. 2 og 3, skal den ansvarlige for virksomheden og de på virksomheden beskæftigede personer yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden hjælp og vejledning. Der er således tale om, at disse personer skal være behjælpelige med at finde de fornødne oplysninger frem og i den forbindelse give vejledning i forståelsen af oplysningerne og efter anmodning udlevere dem til de statslige told- og skattemyndigheder for gennemgang.

Indsættelsen af bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med, at de statslige told- og skattemyndigheders kontrolbesøg foretages i sammenhæng med kontrol af opkrævning af afgifter på energiområdet, og at en tilsvarende kontrolbestemmelse er fundet nødvendig i afgiftslovene.

Til nr. 6

Ændringen er en præcisering af, at Energistyrelsen ligeledes varetager kontrolopgaver i henhold til loven.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen af § 9, stk. 1, nr. 1, er en konsekvens af bestemmelserne i den foreslåede § 27 b, stk. 3 (æn-

dringspunkt nr. 2 nedenfor), hvorved den systemansvarlige virksomheders omkostninger til at holde nærmere angivne elproduktionsanlæg driftsklare kan indregnes i elpriserne som nævnt i § 9, stk. 1.

Til nr. 2

Med bestemmelsen i § 27 b, stk. 3, gives der mulighed for, at den systemansvarlige virksomhed med henblik på opretholdelse af forsyningsikkerheden kan kræve, at et elproduktionsanlæg holdes driftsklart, således at anlægget kan producere elektricitet til det sammenhængende elforsyningsnet.

Bestemmelsen forventes taget i anvendelse i forbindelse med, at en elproduktionsvirksomhed ønsker at tage et anlæg ud af drift for en kortere periode af eksempelvis kommercielle årsager uden hensyn til, om forsyningsikkerheden i det samlede elsystem derved bliver udsat. Det kan typisk forekomme i en sommerperiode, hvor elprisen er lav og importen af relativ billig vandkraft er stor, at danske producenter vælger at lukke kraftværker ned for en kortere periode. Konsekvensen kan være, at den nationale forsyningsikkerhed efter systemansvarets vurdering i for stort omfang bliver afhængig af, hvorvidt udlandsforbindelserne er til rådighed i fuldt omfang. Den systemansvarlige virksomhed vil da kunne kræve, at et nærmere angivet antal elproduktionsanlæg holdes driftsklare. Med driftsklart menes, at et anlæg er i stand til at overholde de data for koldstart, der defineres for anlægget af den systemansvarlige virksomhed. Anlægget vil have pligt til at levere elektricitet til det sammenhængende elforsyningsnet, når den systemansvarlige virksomhed anmoder herom. Bestemmelsen knytter sig til lovens § 27 c, stk. 4, hvorefter den systemansvarlige virksomhed kan påbyde elproduktionsvirksomheder at igangsætte produktion.

Meromkostninger, der knytter sig til at holde anlægget driftsklart, betales af den systemansvarlige virksomhed. Med meromkostninger menes de meromkostninger, som elproduktionsvirksomheden har i forhold til, at produktionsenheden var taget ud af drift i kortere tid. Bydes en produktionsenhed, der er omfattet af denne bestemmelse, ind i elmarkedet, herunder bilaterale aftaler, og buddet accepteres, bortfalder systemansvarets betalingsforpligtelse.

Til § 3

Loven træder i kraft 1. januar 2004.